

BORIS HEEFT EEN SPLINTER

Boris speelt in het park. Hoezo? Wat doet hij dan?
Gewoon, hij speelt in het park met Beer.
In het park ligt een omgewaaide boom. Boris loopt over de boom.
Hij mag niet vallen, want Beer kijkt toe. Pas op! roept Beer.
Boris grijpt een tak vast. Bijna gevallen! Maar net niet.
Boris springt terug op het gras.
Kijk, zegt Boris tegen Beer. Mijn duim. Hij ziet rood en hij doet pijn.
Boris steekt zijn duim in zijn mond. Maar zijn duim doet nog steeds pijn.
Boris krijgt tranen in zijn ogen. Zoveel pijn doet het.
Ai ai! zegt Boris. Ai! zegt Beer. Beer krijgt ook tranen in zijn ogen.

Wat doet Boris?

Hij neemt Beer mee en gaat terug naar huis.
Papa! Ik heb pijn! Mijn duim! Boris toont zijn duim aan papa.
Je hebt een splinter, zegt papa.
Kijk maar, zie je hem? Uit de duim van Boris steekt een heel klein stukje hout.
Het is echt heel klein. Je ziet het bijna niet.
Ga ik nu dood? vraagt Boris. Nee hoor, zegt papa. Je gaat niet dood.
Ik trek de splinter uit je duim. Papa heeft een kleine tang.
Het is een pincet, zegt papa.
Papa trekt met het pincet aan de splinter. Ai! zegt Boris.
Kijk, zegt papa. Hij is eruit.
Papa toont de splinter aan Boris. Je ziet hem bijna niet.
Hij is echt heel klein. Nu nog een pleister.
Boris krijgt een pleister op zijn duim.
En Beer? Die had ook veel pijn, zegt Boris. Ja, Beer ook dan.
Beer krijgt ook een pleister.
Een pleister op zijn poot.

